

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně:

I. F.

zastoupená advokátem Mgr. Michalem Nerudou
sídlem náměstí Čs. legií 500, 530 02 Pardubice

proti

žalovanému:

Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2023, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 1. 8. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám jejího právního zástupce Mgr. Michala Nerudy, advokáta, ve výši 9 800 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Magistrátu města Pardubic, odboru životního prostředí, ze dne 27. 3. 2023, č. j. X (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 27a odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání (dále jen „zákon na ochranu zvířat“).
2. Uvedeného přestupku se žalobkyně podle správního orgánu I. stupně dopustila tím, že *v chovu psů reg. č. X v X, od přesněji nezjištěné doby do března 2019, chovala 145-150 psů v nevhodných podmínkách spočívajících v držení zvířat v prostorách jevících známky výrazného opotřebení, v kotcích podestlaných pilinami místy špinavými a v jednom místě mokřými, v chovných místnostech s extrémním zápachem po psí moči a výkalech a v chovných prostorech s výraznou prašností, dále dne 23. 10. 2018 byla voda v některých kotcích velmi zaprášená, špinavá a kalná; dále v kotcích VII. a I. u okna v hlavní chovné místnosti byli psi chováni na nedostatečně minimální použitelné ploše kotce (u štěňat od 8. týdnů do 6 měsíců byla pod 0,5 m² na jednoho psa, v kotci VII. byla plocha 0,26 m² na jednoho psa a v kotci I. u okna byla plocha 0,45 m² na jednoho psa) a odstavená štěňata byla trvale držena v kotcích bez náležitého venčení, a to od odstavu do doby, než si je někdo koupí (i několik měsíců); dále štěňata v chovu nebyla dostatečně socializována, v chovu bylo zjištěno několik extrémně bázlivých štěňat a někteří dospělí psi nebyli navyklí na jakoukoliv manipulaci v důsledku zjevně nedostatečné individuální péče, a dále fena Kokina porodila štěňata ve dnech 13. 6. 2016, 8. 2. 2017, 28. 9. 2017 a 29. 4. 2018 (tj. 4× za 24 měsíců), a dále v jednom případě došlo k prodeji štěněte 48. den věku, tedy v rozporu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. c) bodů 1. a 3., § 4 odst. 1 písm. j), § 4 odst. 1 písm. k) a § 4 odst. 1 písm. w) ve spojení s § 12 odst. 1 a 2 a s § 7a zákona na ochranu zvířat ve spojení s ust. § 1 písm. e) a f) vyhlášky č. 21/2013 Sb., o stanovení podmínek při chovu psů a koček.*
3. Žalovaný následně změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že ve výroku I. vypustil text: „s § 12 odst. 1 a 2 a“, neboť na zjištěná jednání dopadají konkrétní speciální skutkové podstaty, které mají před obecnou skutkovou podstatou uvedenou v ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona na ochranu zvířat přednost. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
4. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť má za to, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byla porušena její práva takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.
5. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že správní orgán I. stupně založil své rozhodnutí toliko na dvou odborných vyjádřeních. Žalobkyně přitom v řízení opakovaně poukazovala na znalecké posudky vypracované znaleckým ústavem - Českou zemědělskou univerzitou v Praze ze dnů 3. 5. 2019 a 1. 4. 2019, které podle ní vyvrací závěry zmíněných odborných vyjádření. Ze znaleckých posudků vyplývá, že chovaná štěňata jsou zcela socializovaná, welfare štěňat je vyhovující a rovněž vyhovující jsou i prostory chovu. Závěry odborných vyjádření jsou v rozporu nejen se znaleckými posudky, ale dokonce se zjištěními učiněnými během předchozích kontrol krajské veterinární správy (dále jen „KVS“). Žalobkyně v průběhu správního řízení oba znalecké posudky a protokoly o předchozích kontrolách označila jako důkaz a navrhla, aby si je správní orgány vyžádaly od KVS. Tak však v rozporu s ust. § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) neučinily a rovněž v rozporu s ust. § 3 tohoto zákona neodůvodnily, proč jimi důkaz

neprovedly. Žalobkyně tak navrhla, aby si tyto podklady vyžádal krajský soud a provedl je jako důkaz.

6. Žalobkyně poukázala na to, že v odborném vyjádření ze dne 23. 3. 2020, č. j. X, je uvedeno, že KVS obdržela pro účely vypracování tohoto odborného vyjádření spis Police ČR, č. j. X. KVS v tomto vyjádření mj. uvádí, že „[p]olice ČR ze shromážděného spisového materiálu považuje za prokázané, že v chovu I. F. opakovaně docházelo k porušování veterinárního zákona a zákona č. 246/1992 Sb.“ Přes veškerou snahu žalobkyně se nepodařilo uvedený spis Police ČR dohledat (její právní zástupce několikrát kontaktoval KVS, Policii ČR i samotný správní orgán). Žádný z uvedených orgánů však spis neměl. Žalobkyně se tak nemohla adekvátně vyjádřit k závěrům Police ČR a tím v podstatě ani k odbornému vyjádření č. j. X, neboť to je výlučně založeno na obsahu spisu Police ČR. Odborná vyjádření KVS a následně i Ústřední veterinární správy (dále jen „ÚVS“) tak vycházela z obsahu policejního spisu, který se „záhadně“ ztratil.
7. Dále žalobkyně odmítá, že prodala štěně v 48. den věku. KVS nijak nespecifikovala, o jaké štěně se mělo jednat a kdy a komu jej měla prodat.
8. Žalobkyně také zdůraznila, že podala námitky (na které současně odkazuje) k protokolu o kontrole č. X ze dne 30. 11. 2018, v nichž namítala, že kontrolní zjištění KVS neodpovídají skutečnosti. Poprvé až v souvislosti s kontrolními zjištěními ze dne 23. 10. 2018 započala KVS s tvrzením, že prostory jeví známky značného opotřebení, ačkoliv žádná z dosud provedených kontrol toto nikdy neshledala. Rovněž při minulých kontrolách bylo konstatováno, že prostředí chovu je čisté a suché, nebyl nikdy konstatován ani nedostatek vody.
9. Na závěr žalobkyně uvedla, že odborná vyjádření jsou úmyslně zpracována v její neprospěch, přičemž v průběhu řízení několikrát poukazovala na podjatost inspektorky MVDr. G.
10. Na základě výše uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou shodné s námitkami uvedenými v odvolání, s nimiž se již vypořádal. Ke znaleckým posudkům žalovaný uvedl, že žalobkyně zcela přehlíží, že se posudky vyjadřují k situaci v chovu ke dni 15. 3. 2019, tj. více než 5 měsíců po kontrole KVS a také v době, kdy v chovu došlo i k výraznému snížení počtu psů (40 dospělých psů a 30 štěňat, tj. poloviční počet, než byl při kontrole KVS v roce 2018). Znalecké posudky z roku 2019 tak nemohou zpochybnit závěry z kontrol KVS z předchozího roku. Oba znalecké posudky s předmětným přestupkem nesouvisí, a proto byly jako důkaz ve věci odmítnuty. Dále žalovaný doplnil, že žalovaný nemůže do přezkoumání závazného stanoviska zasahovat. Naopak je to ÚVS, kdo přezkoumává jak závěry KVS, tak i podklady, na základě kterých byly závěry KVS učiněny.
12. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel dne 23. 3. 2020 podnět KVS k projednání výše uvedeného přestupku. Součástí tohoto podnětu byla dvě odborná vyjádření ze dne 23. 3. 2020, č. j. X a č. j. Y, která mají podle ust. § 24a odst. 5

zákona na ochranu zvířat ve znění účinném do dne 31. 1. 2021 povahu závazného stanoviska podle ust. § 149 správního řádu. Na základě těchto závazných stanovisek vydal správní orgán I. stupně dne 6. 8. 2020 příkaz, č. j. X, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně včasný odpor.

14. Po seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí žalobkyně požádala o seznámení s obsahem policejního spisu vedeného pod č. X, který byl podkladem pro odborné vyjádření KVS ze dne 23. 3. 2020, č. j. Y. Její žádosti však nebylo vyhověno, neboť se tento spis nepodařilo dohledat. Správní orgán I. stupně dne 6. 8. 2021 řízení usnesením zastavil z důvodu důkazní nouze. Uvedl, že policejním spisem nedisponuje, nemůže proto tyto dokumenty zařadit do správního spisu a tedy ani s nimi žalobkyni seznámit. Policejní spis byl předán na KVS, která vypracovala výše zmíněná odborná vyjádření. Spisem však nyní nedisponuje ani KVS, ani Policie ČR.
15. Dne 22. 9. 2021 podala KVS ke Krajskému úřadu pro Pardubický kraj podnět k přezkumnému řízení. V přezkumném řízení krajský úřad dne 15. 11. 2021 usnesení o zastavení řízení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Podle krajského úřadu správní orgán I. stupně netrpěl důkazní nouzí a byl povinen řídit se závaznou částí odborných stanovisek, neboť jsou pro správní orgán I. stupně závazná.
16. Dne 22. 2. 2023 se ve věci konalo ústní jednání. Žalobkyně znovu upozornila, že do spisu dosud nebyl připojen spis Policie ČR a znalecké posudky ze dne 3. 5. 2019 a ze dne 1. 4. 2019. K tomu správní orgán I. stupně znovu uvedl, že při předávání kompletního spisu o projednávání dotčeným orgánům se spis vrátil bez části vypracované Policií ČR a bez znaleckých posudků. Proto nemohl tuto část zařadit do spisu. Při svých úvahách správní orgán vycházel pouze z výše uvedených odborných vyjádření, která mu nepřísluší hodnotit a je povinen se jimi řídit. Vzhledem k názoru nadřízeného orgánu a v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu tak správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 27a odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.
17. Vzhledem k tomu, že odvolání žalobkyně směřovalo převážně proti zjištěním obsaženým v odborných vyjádřeních, vyžádal žalovaný podle ust. 149 odst. 7 správního řádu od ÚVS jako nadřízeného správního orgánu potvrzení nebo změnu závazných stanovisek ze dne 23. 3. 2020. ÚVS vydala dne 19. 6. 2023 pod č. j. X změnu odborného vyjádření, kterým tato dvě odborná vyjádření KVS změnila, tak, že *se porušení § 4 odst. 1 písm. w) ve spojení s § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 246/1992 Sb. z odborných vyjádření vypouští a ve zbytku se tato odborná vyjádření potvrzují*. Vzhledem k tomu, že odborné vyjádření ÚVS je pro odvolací orgán ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu závazné, žalovaný změnil výrok I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vypustil text: „s § 12 odst. 1 a 2 a“, neboť shledal, že na zjištěná jednání dopadají zcela konkrétní speciální skutkové podstaty popsané výše, které mají před obecnou skutkovou podstatou uvedenou v ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona na ochranu zvířat přednost. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
18. Podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) zákona na ochranu zvířat: *Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat vypracovávají*

odborná vyjádření a vydávají osvědčení o schválení silničního dopravního prostředku nebo plavidla pro přepravu hospodářských zvířat, pozastavují a odnímají tato osvědčení.

19. Podle ust. § 24a odst. 5 zákona na ochranu zvířat ve znění účinném do dne 31. 1. 2021: *Obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá v řízení o přestupku odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Je-li řízení zahájeno z podnětu krajské veterinární správy a součástí podnětu je i odborné vyjádření, další odborné vyjádření se nevyžaduje. Odborné vyjádření se rovněž nevyžaduje v řízení o přestupku spočívajícím v porušení povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete.*
20. Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu: *Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.*
21. Podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu: *Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.*
22. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že správní orgán I. stupně založil své rozhodnutí toliko na dvou odborných vyjádřeních. Předmětná odborná vyjádření však mají povahu závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu, jejichž obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Závazné stanovisko je jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, u kterého neplatí zásada volného hodnocení důkazů podle § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán, který vede řízení, je vydaným závazným stanoviskem dotčeného orgánu při vydání vlastního rozhodnutí vázán a nemůže se od něj odchýlit, přičemž nemůže v otázkách, které spadají do působnosti dotčeného správního orgánu, rozhodnout, aniž by si vyžádal závazné stanovisko, když k tomu nemá zákonem dané zmocnění ani odborné znalosti. V daném případě byla KVS podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) zákona na ochranu zvířat oprávněna k vydání závazného stanoviska a na základě ust. § 24a odst. 5 téhož zákona ve znění účinném do dne 31. 1. 2021 byl správní orgán I. stupně povinen z tohoto závazného stanoviska vycházet. Námitka žalobkyně tak v tomto směru nemůže být důvodná.
23. V případě odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, které je podmíněno závazným stanoviskem dotčeného orgánu, je postup pro přezkoumání závazného stanoviska upraven v § 149 odst. 7 správního řádu. Směřuje-li odvolání proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Účelem je zajistit, aby odvolací námitky, které směřují proti závaznému stanovisku dotčeného orgánu, podléhaly odbornému posouzení ze strany orgánu nadřízeného takovému dotčenému správnímu orgánu, který na rozdíl od odvolacího orgánu disponuje

odpovídajícími znalostmi. Obdobně jako správní orgán I. stupně je vázán závazným stanoviskem dotčeného orgánu, je i odvolací orgán vázán stanoviskem orgánu nadřízeného dotčenému orgánu a nemůže se od něj odchýlit.

24. K vypořádání odvolacích námitek, které směřují proti závaznému stanovisku a k jejichž vypořádání je příslušný nadřízený příslušný správní orgán, je třeba, aby toto revizní závazné stanovisko obsahovalo vyličení všech odvolacích námitek vztahujících se k napadenému závaznému stanovisku, dále též hodnocení důvodnosti těchto námitek a konečně i úvahy, které nadřízený dotčený orgán k takovému hodnocení důvodnosti vedl.
25. Vzhledem k tomu, že odvolání žalobkyně směřovalo proti obsahu závazného stanoviska, žalovaný správně vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, tedy v daném případě od ÚVS. ÚVS však výše uvedeným požadavkům na odůvodnění revizního závazného stanoviska nedostála.
26. Ačkoli bylo jednou z odvolacích námitek žalobkyně již zmiňované nepředložení policejního spisu a nemožnost seznámit se s jeho obsahem, revizní závazné stanovisko ÚVS na tuto námitku žádným způsobem nereaguje. Na str. 2 revizního závazného stanoviska ÚVS vyjmenovává odvolací námity žalobkyně, avšak výhradu k nepředložení policejního spisu mezi odvolací námity nezahrnula. Protože se ÚVS v revizním stanovisku zabývá pouze těmi odvolacími námitkami, které sama uvedla, zůstala námitka nepředložení policejního spisu nevypořádána. Stanovisko ÚVS je proto v tomto ohledu nedostatečné. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126, publikovaný pod č. 1786/2009 Sb. NSS) platí, že pokud akt nadřízeného orgánu nereaguje na konkrétní námity účastníka, nemůže být dostatečným odborným podkladem pro rozhodnutí žalovaného o těchto námitkách.
27. Navíc vzhledem k tomu, že ÚVS se k obsahu policejního spisu žádným způsobem nevyjádřila a současně podle obsahu správního spisu policejním spisem KVS nedisponovala, vyplývají důvodné pochybnosti o tom, zda tyto podklady měla ÚVS při přezkumu závazného stanoviska skutečně k dispozici. V opačném případě by ÚVS vycházela pouze ze znění odborného stanoviska KVS a nemohla by tak posoudit, zda závěry vyslovené v odborném vyjádření KVS jsou v souladu s podklady, ze kterých KVS vycházela.
28. V návaznosti na to lze uvést, že v případě závazného stanoviska se jedná o aplikaci správního uvážení, přičemž při jeho přezkumu není soud oprávněn nahradit správní uvážení uvážením soudním, současně však správní uvážení podléhá soudnímu přezkumu mimo jiné v tom směru, zda jeho premisy byly zjištěny řádným procesním postupem. A tak tomu v dané věci nebylo. Předpokladem toho, aby se účastník řízení mohl vyjádřit k závaznému stanovisku vydanému podle § 149 správního řádu dotčeným orgánem, je nejen jeho seznámení se s obsahem tohoto stanoviska, ale též s podklady, ze kterých dotčený orgán při jeho vydání vycházel, je-li to z jeho obsahu zřejmé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2019, č. j. 1 As 60/2019-50). Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko ze dne 23. 3. 2020, č. j. Y, přímo odkazuje na obsah policejního spisu, který tvoří stěžejní podkladový materiál pro dané závazné stanovisko, a zároveň se nejedná o informace obecně známé, měla žalobkyně právo se s těmito podklady seznámit. Žalobkyně se navíc předložení policejního spisu domáhala v podstatě od počátku

správního řízení (viz sdělení spojené s žádostí ze dne 20. 10. 2020, vyjádření ze dne 29. 11. 2020 a ze dne 20. 3. 2023), v odvolání a nyní i v podané žalobě.

29. Ačkoli žalovaný následně do svého rozhodnutí tuto odvolací námitku mezi ostatní odvolací námitky již doplnil a k nepředložení policejního spisu se sám vyjádřil, nelze takovým postupem pochybení ÚVS napravit. Odpovědnost za případnou nepřezkoumatelnost revizního závazného stanoviska nese žalovaný a nikoliv nadřízený dotčený orgán, neboť závazné stanovisko nelze napadnout žalobou samostatně, ale jedná se jen o podklad k rozhodnutí správních orgánů ve smyslu § 149 správního řádu a soudní přezkum jeho obsahu je umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s. (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 - 113, č. 2434/2011 Sb. NSS).
30. Zároveň je však nutné doplnit, že výše uvedené platí ve vztahu k nemožnosti seznámení se s podklady odborného vyjádření č. j. Y a k nevypořádání této námitky ze strany ÚVS. Ačkoli je v tomto směru revizní závazné stanovisko nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, není vyloučen přezkum dalších žalobních námitek. Podle judikatury totiž platí, že důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí odvolacího orgánu posuzujícího více oddělitelných skutkových nebo právních otázek může být dán i toliko ve vztahu k některým z nich. Ostatní oddělitelné skutkové nebo právní otázky krajský soud přezkoumá vždy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74). Revizní závazné stanovisko ÚVS se týkalo přezkumu jak odborného vyjádření č. j. Y, tak i odborného vyjádření č. j. X. Ačkoli není vyloučeno, aby ve vztahu ke dvěma závazným stanoviskům bylo vydáno jedno revizní závazné stanovisko, je nutné zohlednit, že obě odborná vyjádření se týkají oddělitelných skutkových a právních otázek, přičemž ve vztahu k odbornému vyjádření č. j. X a reviznímu stanovisku týkajícímu se přezkumu tohoto vyjádření žádné pochybení krajský soud neshledal. Krajský soud se proto v následujících bodech vyjádří i k dalším žalobním námitkám.
31. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že nebyl proveden důkaz znaleckými posudky ze dnů 3. 5. 2019 a 1. 4. 2019, které podle ní vyvrací závěry zmíněných odborných vyjádření. Správní orgán však není povinen vyhovět každému důkaznímu návrhu a takový důkaz provést. Podle ust. § 52 správního řádu není správní orgán vázán návrhy účastníků, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Důkaz je tak na místě provést tehdy, pokud by mohl přispět k objasnění skutkového stavu. Pokud tedy správní orgán shledá, že navržený důkaz není způsobilý objasnit účastníkem rozporované okolnosti projednávaného případu, navržený důkaz neprovede, musí to však řádně zdůvodnit (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009 - 60).
32. Žalovaný v této souvislosti uvedl, že oba znalecké posudky se vyjadřují k situaci v chovu ke dni 15. 3. 2019, tedy nevypovídají o stavu v době spáchání přestupku, naopak se vyjadřují k době, kdy v chovu došlo k výraznému snížení počtu psů (na poloviční počet, než byl při kontrole KVS v roce 2018). S tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje. Skutečnost, že po provedených kontrolách, které byly předmětem podnětu k zahájení řízení o přestupku, došlo ke zlepšení situace, je sice žádoucí, avšak nezhojuje předchozí jednání žalobkyně, tedy nezbujuje ji odpovědnosti za daný přestupek.

33. Ze stejného důvodu nemohla být úspěšná ani námitka žalobkyně o tvrzeném rozporu znaleckých posudků se zjištěními učiněnými během předchozích kontrol KVS. Vyhovující stav v chovu v předcházejících letech a při předcházejících kontrolách nijak nevylučuje stav a skutečnosti zjištěné ke dni aktuální kontroly.
34. Důvodná není ani námitka tvrzené podjatosti. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně již v průběhu správního řízení namítala podjatost MVDr. G, a MVDr. S. O jejích námitkách však bylo rozhodnuto tak, že uvedené osoby nejsou vyloučeny z výkonu státního veterinárního dozoru a všech souvisejících kontrolních úkonů (usnesení KVS ze dne 23. 9. 2019, č. j. X, a ze dne 6. 11. 2019, č. j. X). Obě usnesení byla následně potvrzena odvolacím orgánem. Žalobkyně navíc v žalobě kromě obecného konstatování, že *odborná vyjádření jsou úmyslně zpracována v její neprospěch*, neuvedla žádné konkrétní okolnosti, které by mohly vzbudit o nepodjatosti úředních osob pochybnosti.
35. Dále žalobkyně odmítla, že prodala štěně v 48. den věku, přičemž KVS nijak nespecifikovala, o jaké štěně se mělo jednat a kdy a komu jej měla prodat. Žalované rozhodnutí uvádí, že se jednalo o fenku hladkosrstého jezevčíka černé barvy narozenou dne 19. 6. 2017, k jejímuž odběru došlo dne 6. 8. 2017, tj. 48. den věku, paní B. S.. S ohledem však na to, že tvrzení o prodeji štěněte v 48. den věku je obsaženo v odborném vyjádření vycházejícího z podkladů policejního spisu, jehož obsah není k dispozici, nelze za této situace zhodnotit důvodnost námitky zpochybňující skutková zjištění (viz bod 28 a 30 odůvodnění tohoto rozsudku).
36. Krajský soud shrnuje, že základní žalobní námitky o absenci policejního spisu, který byl podkladem pro vydání závazných stanovisek, jsou důvodné, a proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení bude třeba, aby žalovaný učinil úkony nezbytné k doplnění správního spisu tak, aby žalobkyně měla možnost seznámit se též s podklady, ze kterých dotčený orgán vycházel při vydání závazného stanoviska č. j. Y. K závěru ohledně spáchání výše uvedeného přestupku bude možné dospět až poté, co bude ve věci vydáno nové závazné stanovisko ÚVS jako nadřízeného orgánu, které náležitě vypořádá veškeré námitky žalobkyně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2021, č. j. 4 As 226/2020-22, bod 37). V případě, že se nepodaří předmětný policejní spis dohledat, budou se závěry nového revizního závazného stanoviska, resp. žalovaného, opírat pouze o takový spisový materiál, se kterým se žalobkyně mohla seznámit.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. soudní poplatek za podání návrhu a náklady právního zastoupení žalobkyně podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“).
38. Náklady právního zastoupení představuje odměna právního zástupce žalobkyně za 2 úkony právní služby, konkrétně se jedná o převzetí a přípravu zastoupení podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a sepis žaloby podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) podle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč). Náklady řízení tvoří rovněž paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu a to ve výši 600 Kč.

39. Dále krajský soud přiznal žalobkyni právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za podání návrhu ve výši 3 000 Kč podle položky 18 odst. 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Celkové náklady řízení tak činí 9 800 Kč. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení k rukám jejího právního zástupce a to podle ust. § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovuje přiměřenou lhůtu v délce 30 dnů podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. února 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu